



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 976/2023
30.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милош Живановић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ д.о.о. ..., чији је пуномоћник Александар Јанковић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, враћања на рад и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1720/22 од 15.11.2022. године, у седници већа одржаној 30.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1720/22 од 15.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П1 574/21 од 18.02.2022. године, усвојен је тужбени захтев тужиље па је решење о отказу Уговора о раду бр. .../... од 25.12.2017. године поништено као незаконито, што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан је тужени да тужиљу врати на рад и распореди на радно место које одговара њеној стручној спреми и радној способности. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде штете у виду изгубљене зараде исплати за период од децембра 2017. године (28 – 31.12.2017. године) до јуна 2020. године појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да обрачуна и исплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду ПИО, Филијала у Ћуприји, према основици коју чини нето зарада из претходног става изреке по стопи која буде важила на дан исплате, за период од 28.12.2017. године до 30.06.2020. године. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 268.250,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 1720/22 од 15.11.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду

Основног суда у Јагодини П1 574/21 од 18.02.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом указује на повреду одредбе члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП будући да ова повреда не представља ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу на неодређено време код туженог, на пословима ... на Тужени је тужили 12.12.2017. године уручио извештај о грешкама које је тужила учинила у раду, на који тужила није приговарила, а потом јој је 15.12.2017. године доставио упозорење пред отказ уговора о раду. Наведеним упозорењем, тужила је упозорена због учињених грешака при изради производа, што представља повреду радних обавеза из члана 97. став 1. тачка 4. Правилника о раду туженог који прописује неизвршавање радних налога непосредног руководиоца и када у вези с тим наступе штетне последице а што се огледа у следећем: учињене грешке при изради производа из шифарника грешака предузећа и пропуштање производа са грешком из шифарника грешака предузећа, што је основ рекламације купца и из члана 111. став 2. тачка 1. овог Правилника који предвиђа несавесно или немарно извршавање радних обавеза и из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду. Тужила је доставила туженом изјашњење на упозорење. Решењем од 25.12.2017. године, тужени је отказао тужили уговор о раду од 01.08.2014. године, на основу кога је засновала радни однос код туженог на неодређено време почев од 14.06.2013. године, на основу члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду, члана 111. став 2. тачка 1. Правилника о раду туженог и члана 22. став 2. тачка 1. Уговора о раду због несавесног и немарног извршавања радних обавеза, у складу са описом повреда радних обавеза из члана 97. став 1. тачка 4. Правилника. У образложењу решења, дата је спецификација грешака начињених од стране тужиле у периоду од 15.06.2017. године до 12.12.2017. године, према којој је тужила учинила укупно 26 грешака и 7 пропуста са две или више грешака у истом дану. Није било спорно да ове грешке тужила јесте учинила. Грешке које је чинила последица су тога што је тужила желела да постигне норму у раду, као и због здравствених тегоба које је имала због операције кичме два месеца пре отказа, због пристајања на то да преузме туђе грешке као своје приликом враћања туђих комада производа на исправку као и због чињенице да је упућена на рад на другој машини а да претходно није била обучена за рад на њој. Тужила је, након након што су јој производи са грешком враћени на дораду, грешке одмах исправљала тако да ниједан комад производа са грешком није испоручен купцима, а због тих грешака није потребан додатни материјал. Налазом и мишљењем

вештака економско-финансијске струке утврђена је висина изгубљене зараде за период од престанка рада тужиље до јуна 2020. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да се у радњама тужиље нису стекла обележја повреде радне обавезе из члана 97. став 1. тачка 4. и члана 111. став 2. тачка 1. Правилника о раду туженог, чиме није образован отказни разлог из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду. Из утврђених чињеница не произлази да је тужиља несавесно и немарно извршавала радне обавезе, да их је скривила намерно или са грубом непажњом, већ се у конкретном случају ради о обичној непажњи, за шта се не изриче мера престанка радног односа. Тужени није доказао ни да је тужиља извршила повреду радне обавезе неизвршавање радних налога непосредног руководиоца у вези са чим наступају штетне последице.

По оцени Врховног суда, правилно је Апелациони суд применио материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 75/14), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе и ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду.

Правилником о раду туженог бр. 1002/17 од 01.02.2017. године, у члану 97. став 1. тачка 4. предвиђена је повреда радне обавезе неизвршавање радних налога непосредног руководиоца и кад у вези са тим наступе штетне последице а одредбом члана 111. став 2. тачка 1. као повреда радне обавезе предвиђено је несавесно или немарно извршавање радних обавеза.

Супротно наводима ревизије, из утврђених чињеница произлази да су грешке које се тужилји стављају на терет и које она јесте учинила у раду, резултат обичне непажње тужиље, односно тужени, на коме је терет доказивања, није доказао да је код тужиље постојала намера или груба непажња приликом вршења рада и чињења грешки. Такође, тужени није доказао које радне налоге непосредног руководиоца тужиља није извршила, а самим тим ни да су у вези са тим наступиле штетне последице.

Одсуство кривице код тужиље, која је неопходан услов да би дошло до повреде радне обавезе, у конкретном случају чини побијано решење туженог незаконитим, а следствено томе, правилно је обавезан тужени да тужилју врати на рад и накнади јој штету у виду изгубљених зарада, чија је висина утврђена вештачењем.

Неосновано се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање везано за околности које указују на постојање кривице тужиље и штете у вези са учињеним грешкама, јер наведено није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП.

Из изложеног, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**